

paa et grundigt Kendskab til hele Tysklands Historie, og Forf. behersker fuldt ud det vældige Stof; nøjagtigt i Enkelthederne og livligt i Fremstillingen er Schäfers Skrift sikkert den Haandbog i Tysklands Historie, som man kan lære mest af. Efter bedste Evne søger Forf. at forene den historiske Objektivitet og sin varme Fædrelandskærlighed, ligesom han ogsaa har viet sit Skrift paa een Gang til Waitz og Treitschke: men den ikke-tyske Læser vil vistnok hælde til at mene, at Objektiviteten kun bliver saa som saa; man mærke f. Ex., hvorledes en Antipathi mod Englænderne, der er højst aktuell, sætter sine Mærker i Fremstillingen af allerede fjerne Tider.

Kr. E.

Under Ledelse af Arkivar Dr. Georg Schuster er begyndt at udkomme *Geschichte des Preussischen Hofes*, beregnet paa 3 Bind, af hvilket det første foruden en Udsigt over Udviklingen af de brandenburgske Kurfyrsters Hof skal behandle de to første preussiske Kongers Tid, det andet Frederik den Stores, det tredje Tiden fra 1786 til Kejser Vilhelm I's Død. Af disse Bind er hidtil udgivet 2. Binds 1. Del (Berlin 1912), omfattende Frederik II's Hof som Krouprins, og forfattet af den ogsaa i Skandinavien ansete Lærde Dr. Fritz Arnheim. Han har haft til sin Raadighed adskilligt hidtil ukendt arkivalsk Stof, især Markgrevinde Vilhelmine af Bayreuths Breve til Faderen og Broderen og betoner Modsætningen mellem dem og hendes berømte, men senere nedskrevne Memoirer. Herigennem og ved en meget kyndig Benyttelse af Litteraturen har han kunnet give en Række Biografier af de Mænd og Damer, som omgav Frederik under hans Ophold i Küstrin, Ruppin og paa Rheinsberg, samt af hans Søskende. Nogen ny Opfattelse af Frederik den Stores Personlighed vil Bogen dog ikke kunne bringe. Danske Personalhistorikere vil finde nogle Oplysninger om Generaløjtnant Andreas Prætorius og om Poul Løvenørns Søn Frederik. J. A. Fridericia (†).